

Jos en Jacqueline Martens winnen afsluitingsvlucht Perpignan en worden ook Marathonkampioen SFML 2018

Het is al donker als ik de garagedeur bij Jos en Jacqueline achter me sluit, vriend Thei is al binnen. Ik ben zelf immers een kwartiertje te laat op onze afspraak. Onder de veranda word ik, al blaffend, verwelkomd door Nora de nieuwe Mechelse herder van ons gastpaar. Als je hier de woonkamer binnenloopt, weet je gelijk hoe hier met duiven gevlogen wordt, de prijzenkast puilt uit met de meest aanspreek makende kampioenschappen en prestaties op regionaal, provinciaal, nationaal en internationaal niveau. Jos en Jacqueline zijn in onze ogen al jaren het beste wat het Bronsgroen eikenhout op gebied van zware fond te bieden heeft. Na de internationale overwinning op Tarbes in 2010, de internationale victorie op Marseille in 2015 wordt het drieluik nu vervolmaakt met de klinkende overwinning op deze loodzware Perpignan 2018. We kunnen niet anders dan de hoed af te nemen, diep te buigen en dan mag het hoedje weer op!!

Één ding wil ik graag in het begin van de reportage gezegd hebben en wel het feit, dat Jos (te) vaak last heeft van zijn luchtwegen en het is dan ook vaak Jacqueline, die de boel zelfstandig op de rit moet houden. Ook hier geldt dus: “Waar een vrouwenhand de duiven streelt, wordt hard gespeeld “.

Jos, Thei en ik nemen plaats onder de veranda, met overdag prachtig zicht over de hokken. Nu is het buiten reeds donker en zijn de gordijnen dicht.

Jos komt gelijk aandragen met een 2-liter fles Roemeense wijn, aangeboden door een Roemeense melker. Thei neemt een slok en trekt gelijk een gezicht alsof hij de uitslag van de laatste PSV-Ajax voor zich ziet!! Die gaat dus over op Jupiler pils, Jos en ik wagen ons aan de Roemeense wijn.

Als ik Jos vraag of dit hun beste seizoen ooit was, is zijn antwoord helder. Nee, zegt hij beslist, 2009 en 2015 waren in mijn ogen beter, constanter vooral. Toen waren we ook op de middaglossingen top.

Hij vervolgt: in 2009 wonnen we bij de Fondspiegel ZLU de 1e prijs en bij de Fondspiegel NPO de 2e prijs. Dit zegt inderdaad wel wat.

We zullen eerst even stilstaan bij Perpignan van dit jaar, een vlucht waar Jos en Jacqueline al weken naar toe leefden. Na St Vincent ZLU was ik ook al bij hen op bezoek. Jos vertrouwde me toen toe, dat hij op de WESM zo hoog mogelijk wilde eindigen. Hij haalde (bij hoge uitzondering tijdens het vliegseizoen) een doffer van het weduwnaarshok, gaf hem me in handen en zei; “deze heeft volgens mij nog wel iets in petto”!! Drie weken later luisterde deze krachtpatser naar een nieuwe naam, “Helios “.

Ondertussen gekroond tot beste ZLU vlieger van Nederland over 3 ZLU vluchten. Dit zijn de prestaties die hij hiervoor neerzette:

1. 38e nationaal Pau
2. 21e nationaal St Vincent
3. 1e nationaal Perpignan

Hij heeft hierbij voor een groot gedeelte bijgedragen aan het winnen van de WESM 2018!!! Voor deze nationale Perpignan werden 3.777 kanshebbers ingekorfd. Jos en Jacqueline togen met 10 stuks naar het NIC in Beek. De uitslag spreekt voor zich: 1,73,114,156,227,244,487 en 599 tegen de nationale elite!

Wie de stamkaart van deze topduif aandachtig leest, ziet diverse illustere kweekduiven in zijn afstamming.

Het vliegseizoen op de middaglossingen werd geopend op Nationaal St Vincent.

Hiervoor werden 8 duiven gemand, 1 ervan, de 1e getekende vloog een vroege prijs, de rest was niet om over naar huis te schrijven. Gelijk werd besloten om het geweer van schouder te veranderen en alle pijlen te richten op de vluchten met morgenlossing. Als we dan zien dat het marathonkampioenschap bij de SFML wordt gewonnen met een puntenaantal van 25, waarvan slechts 1 op vluchten met middaglossing, dan weten we wel hoe het op de morgenlossingen ging!!!

Op welke vluchten in 2019 wordt deelgenomen zien we dan wel weer aldus Jos, als ze op middaglossing goed afkomen, blijven we ook deze discipline trouw.

In ieder geval zitten 80 weduwnaars klaar, waarvan 30 jaarlingen. Ook wordt er over nagedacht om weer met een ploeg jaarling duivinnen aan de vluchten deel te nemen. Ze zijn in ieder geval goed afgericht als jonge duif!

De jonge duiven gaan een keer of 4 a 5 de mand, dit kan in de vroege of late toer. Sommigen worden in het stille seizoen zelf afgericht.

Wat betreft de gezondheid van het jonge volkje is één boodschap helder, wie hier ziek wordt als de rest blaakt van de gezondheid heeft wat uit te leggen!

Als de hele ploeg iets mankeert wordt uiteraard ingegrepen. De medische begeleiding ligt hier trouwens al jaren bij dr. Norbert Peeters en wel reeds sinds 1978 en dit tot volle tevredenheid.

Nu het onderwerp medische begeleiding toch is aangesneden, gaan we hier iets verder op in. Alles wordt hier half Maart gekoppeld, de eieren van de kwekers en betere vliegers gaan naar de jaarlingen, als de doffers weer gaan drijven wordt de boel gescheiden, ze komen dan dus niet meer op eieren. Dit om de snelle pennenuit te voorkomen, hiervoor wordt ook bijgelicht vanaf de langste dag tot en met inkorving van de laatste vlucht, alleen 's avonds van zonsondergang tot 23.00 uur. Tijdens het broeden in Maart volgt een geelkuur met Trichogroen gedurende 6 dagen via het drinkwater. Tijdens het vliegseizoen wordt wel eens EGS voor de luchtwegen, ook van dr. Peeters gegeven.

Eind September volgt dan nog de verplichte enting tegen Paramixio ,en in December een parastopkuur.

Tijdens de programmavluchten gaan de duiven, zeker de jaarlingen, zo vaak mogelijk de mand in, altijd wordt de weersverwachting goed bekeken.

Als de vluchten van de waarheid zijn angebroken worden ze het liefst per afdeling gespeeld. Als de duiven op maandag gekorfd worden gaat dit volgens het volgende systeem:

Zaterdag lapdag, ze vinden dan de duivin.

Maandagmiddag krijgen ze weer de duivin tot ongeveer 16.00 uur, hierna wordt de duivin weggenomen, ze eten en drinken dan voldoende .Van 16.00 tot 20.00 is het dan plaats rust. Zo gaan de duiven met een volle buik de mand in, uitgerust en gemotiveerd!

Bij thuiskomst vinden ze in eerste instantie geen duivin, wel voldoende eten (vliegmengeling van Mariman Superpower) en een 5-tal pinda's.

De weduwnaars worden twee maal daags gevoerd in hun eigen potje, 1 volle lepel van het genoemde mengsel, na een uur wordt dit weggenomen. 's Morgens krijgen ze dan nog een mengsel van 4 a 5 pinda's en enkele zaden, snoepzaad, koolzaad en lijnzaad, hierin zit de benodigde olie.

Verder krijgen alle duiven het hele jaar door het voer bevochtigd met sinaasappelsap, hier overheen wordt biergist en aminozuren gestrooid.

In het stille seizoen krijgen ze hier ruimengeling voorgeschoteld, vanaf de koppeling uiteraard kweekmengeling.

Voor de jaarlingen is de 1e opdracht Limoges van de afdeling Limburg, gevolgd door Agen ZLU, wie hier een vroege prijs van vliegt heeft zijn plek voor het volgende jaar verdient. Degene die een late prijs vliegt of mist mag nog eens aan de bak naar Bergerac of Cahors van de afdeling. Hier wordt altijd per week, per vlucht gekeken hoe de (weers)omstandigheden zijn en zo wordt er beslist wie waar naar toe gaat .Dit geldt voor alle duiven.

Zoals gezegd wordt het liefst een hele afdeling oude duiven naar een bepaalde vlucht voorbereid en gespeeld. Zijn er duiven, die op dat moment niet aan de strenge eisen van de baas voldoen, gaan deze in hetzelfde weekend naar een programmavlucht.

In het begin worden de duiven onderverdeeld in ploegen, deze doen de volgende vluchten:

- Pau-St Vincent-Perpignan.
- Barcelona-Narbonne (Perpignan).
- Agen-Marseille.

De meeste weduwnaars doen dus 2 vluchten.

Als we Jos vragen wat een duif tot een goede duif maakt, is zijn antwoord simpel.

Als ze uit het ei kruipen is het eigenlijk al bekeken, bijna alles zit in de genen, de liefhebber kan dit aanscherpen. Ze zullen moeten leren om het klad te verlaten en de kortste weg te zoeken. Alles zit in het kopje, met als belangrijkste punten een goede oriëntatie en doorzettingsvermogen.

Natuurlijke weerstand is ook erg belangrijk, dit wordt zoveel mogelijk ondersteund door het geven van bak allerhande, veel zaden, vers grit etc. Verder een zeer strenge selectie 365 dagen per jaar, zonder aanzien des persoons.

Volgens Jos is het 80% de goede duif, 10% de liefhebber en de overige 10% voeding , training etc.

Als we hem dan vragen naar het hok, zegt hij lachend: De Tarbes zat op het tuinhok, André zat op het zolderhok , en Helios in het zogenaamde kippenhok.

De goede duif is en zal altijd de basis vormen voor de prestaties.

En deze goede duiven zitten hier legio aan de Vaarstraat in Stein. Een soort duiven, dat zich onder alle

omstandigheden kan meten met het beste van het beste! Aangestuurd door twee gedreven bazen, die beslist niets aan het toeval overlaten!

Ondertussen is de fles wijn gesneuveld en is het tijd om op huis aan te gaan.

Het was weer ouderwets melken onder de veranda bij Jos en Jacqueline, waar we al zovele uren samen mochten doorbrengen, waar duivensport tot een kunst is verheven en waar vriendschap met hoofdletters wordt geschreven.

Vast en zeker tot gauw.